

האבה

ההודעה הראשונה על

נרשמה ביומן התחנה

הסדין והמזרון, החלה

שער, שהוא בעל חממות מצליחות ומטעני בוטנים מפותחים, השקיע את כל אוגו ומירצו בנסיון לשפר את תנאי חייהם של בנימישפחתו. היום, כשהווילה הושלמה והיא פאר המושב כולו, היא עומדת נטושה וזנוחה. אבק ממלא את חדריה, ואוויר רענן אינו נכנס בין חלונותיה.

שלמה שער איבד את אשתו ויחד עימה נעלמה שימחת החיים שלו. "הבית גמור ויפה", הוא מספר בקול חרישי ודמעות בעיניו, "אבל מה זה שווה עכשיו?"

גופה

במטע

עך גויים למילואים. אחרי ימים אחדים קיבל חופשה, ומייד נסע לביתו. כשהגיע הביתה מצא שם רק את חמשת ילדיו. אשתו נעדרה מן הבית, שלמה לא הוטרד. בין בני-הזוג שררו יחסים קרירים זה זמן רב, והם היו בהליכי גירושין. אשתו נעדרה מהבית לעיתים מזומנות. השמועה העקשנית המהלכת ב- מושב מספרת, שהיה לה מאהב והיא נהגה

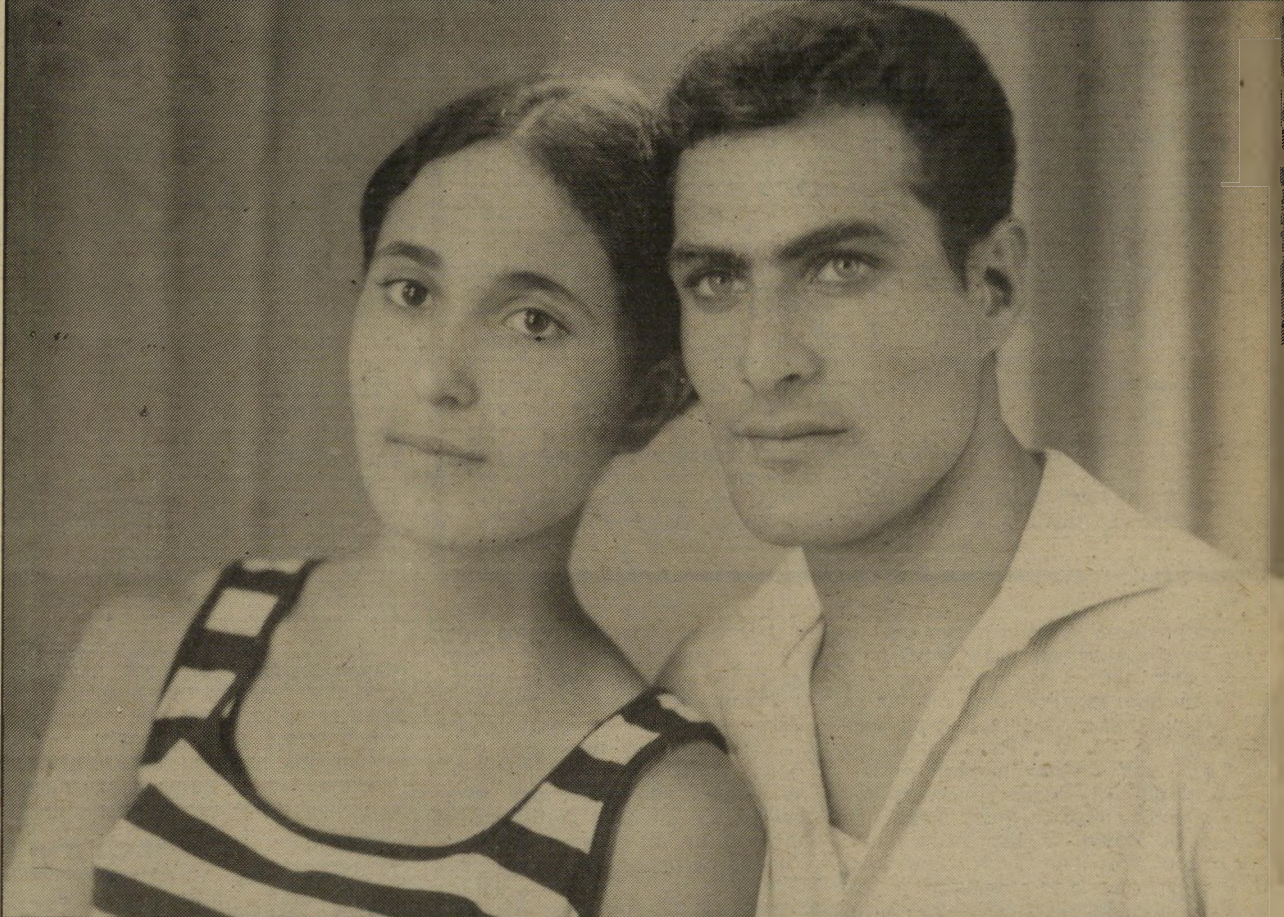
הנרצחת

יונה שער, התמו- נוח היחידות של יונה הנמצאות באלבומים המישפחתיים הן תמונות שצולמו לפני שנים רבות.

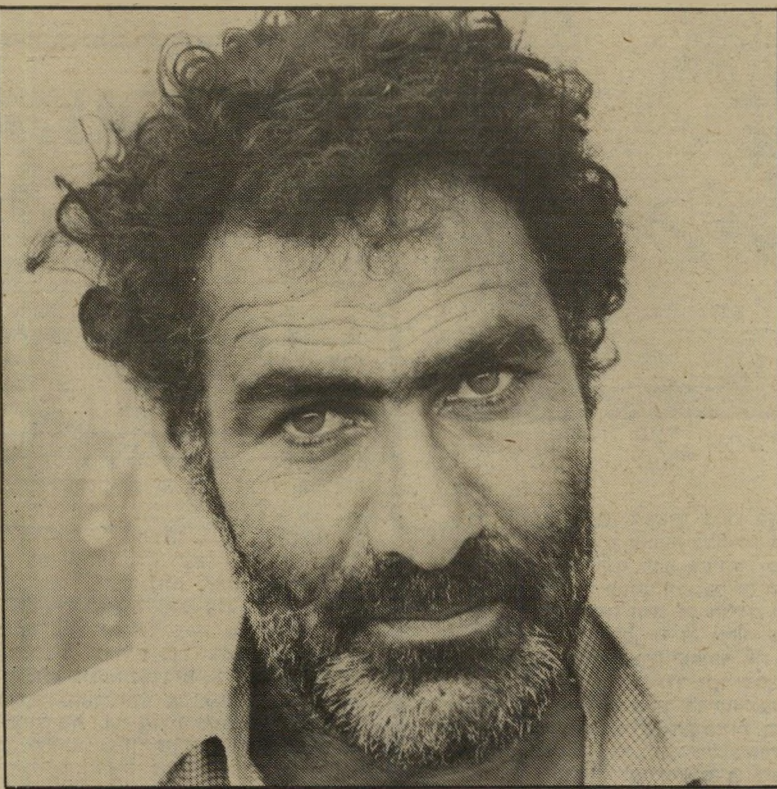
להתרועע עם גברים ערבים ויהודים אחרים. ביום שבו הגיע שלמה לביקור בביתו, כבר שכבה גווית אשתו מוסתרת תחת ענפים במטע הבוטנים הגדול של בעלה.

אחרי יום תמים של חיפושים הודיע שלמה על היעדרה של אשתו למיטרה, אולם שם לא התייחסו לדאגתו ברצינות. ההודעה הראשונה של שלמה אף לא נר- שמה ביומן התחנה, שכן השוטרים היו רגילים לכך שיונה נעלמת לימים ספורים מביתה ולא נטו לייחס לכך חשיבות.

רק למחרת סיפרה בתו בת ה-11 של שלמה לאביה על הסדין המוכתם בכתמי דם שמצאה על מיטת הוריה. הילדה הניחה את הסדין בחדר-הכביסה ואף ניקתה את החדר מסימני הדם שהיו בו, כי חונכה לסדר ולנקיון. מפאת גילה הצעיר לא הבינה כנראה מה רואות עיניה. הראי המנופץ בחדר השינה והסדין המוכתם בדם לא הדליקו נורה אדומה במוחה, והיא

בשער אפרים

הבעל שלמה שער תכול העיניים ושחום-העור, הפסיק לגלח את זקנו כשהת- גלתה גופת אשתו. בתמונה למעלה: שלמה ויונה שער טרם נישואיהם. בימים ההם שררה אהבה בין השניים. לאחר שהתחננו החלו המריבות בין בני הזוג.

נ יפויז הזבוכית הפר את דימתה הלילה של המושב שער-אפריים. אחרי דקות ספורות הושב השקט על כנו. לא לפני שנגררה גופת אשה מחוץ לחדר. מאוחר יותר סיפרה בתה הבכירה של הנרצחת, יונה שער, כי שמעה את הרעשים שעלו מחדר אמה, אולם פחדה לגשת ולר- אות מה פשרם.

שלמה שער איבד את אשתו. הוא איבד את הפועל הערבי שהיה בן-בית אצלו במשך תשע שנים ועלול לאבד את פרני סתו. אך מעבר לכל אלה איבד שלמה שער בן ה-37 את האמון באנשים. הטרגדיה שפקדה אותו ואת בני ביתו גרמה לו לחשוד בכל אחד — החל מאלה הקרובים אליו קירבתדם, וכלה בכל מכריו ומודעיו.

אהבה

ממבט ראשו

פני 13 שנה ביקר שער במושב אליכין הסמוך לחדרה, שם פגש צעירה יפהפיה בשם יונה, שכבשה מייד את ליבו. שער תכול-העיניים חזיר אחרי יונה השחומה בלהט. האהבה בין השניים פרחתה וכעבור תקופה קצרה הוא נשא אותה לאשה ולקחה לגור עימו בביתו שבמושב שער-אפריים.

אחרי שהתחננו השתנו חייהם שניו מהותי. "עד אז", ממלמל שלמה, "הכל היה בסדר. כשהתחננו התחילו המריבות." לבני-הזוג שער היסטוריה ארוכה של סיכוסים ומריבות, שלהם היו עדים לא אחת שכניהם ובני מישפחתו של שלמה. המתגוררים במושב התימנים הוותיק. בשנת 1979 התחיל שלמה לבנות וילה.